

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

София, 28 април 2026 г.

Конституционният съд в състав:

Председател: Павлина Панова

Членове: Надежда Желепова

Атанас Семов

Красимир Влахов

Янаки Стоилов

Соня Янкулова

Борислав Белазелков

Десислава Атанасова

Галина Тонева

Сашо Пенев

Невин Фети

Орлин Колев

при участието на секретар-протоколита Росица Симова разгледа в закрито заседание на 28.04.2026 г. конституционно дело №7/2026 г., докладвано от съдия Галина Тонева.

Производството е по чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията на Република България във фазата на произнасяне по допустимост на искането по реда на чл. 19, ал. 1 от Закона за Конституционен съд (ЗКС).

Делото е образувано на 23.03.2026 г. по искане на Министерския съвет на Република България за установяване на противоконституционност на Решение за задължаване на Министерския съвет да внесе в Народното събрание Проект на закон за ратифициране на присъединяването на Република България като държава основателка към Устава на Съвета за

мира, създаден по инициатива на САЩ, прието от Народното събрание на 13.03.2026 г. (обн. ДВ, бр. 28 от 2026 г.).

Вносителят привежда аргументи, с които обосновава нарушение на „принципа на правовата държава, на принципа на разделение на властите и на установеното с чл. 105, ал. 1 от Конституцията правомощие на Министерския съвет да осъществява вътрешната и външната политика на страната в съответствие с Конституцията и законите“. Излага аргументи и за нарушение на процедурата за сключване на международни договори съгласно Закона за международните договори на Република България (ЗМДРБ), както и на „задължителното тълкуване на чл. 86 във връзка с чл. 84 и чл. 85, във връзка чл. 111, ал. 3 и във връзка с чл. 4, ал. 1 и чл. 8 от Конституцията на Република България, направено с Решение №10/2021 г. по к.д. №8/2021 г.“.

В своето искане Министерският съвет посочва, че с оспорваното решение на Народното събрание „законодателят изема компетентност на орган на изпълнителната власт“, която произтича „пряко от Конституцията на страната и от ЗМДРБ“, нарушавайки принципа на разделение на властите, прокламиран в чл. 8 от Конституцията.

По отношение на противоречието с процедурата за сключване на международни договори съгласно ЗМДРБ вносителят изтъква, че дейностите, касаещи подготовката и сключването на международен договор, попадат изцяло в компетентността на изпълнителната власт. Твърди, че Народното събрание има компетентност само относно приемането или неприемането на окончателния закон за ратификация и то за договорите, за които е необходима. Поддържа, че подготовката и сключването на международен договор представляват „сложен фактически състав, в който различни държавни органи имат компетенции на различни етапи, и намесата в тяхната компетентност, съответно изземването на такава, е нарушение на принципа на правова държава, а в конкретния случай – и на разделието на властите, тъй като законодателната власт иземва

правомощие на изпълнителната“. Изтъква още, че разпоредбата на чл. 15 ЗМДРБ предвижда, че „Министерският съвет предлага на Народното събрание да ратифицира договора със закон“, което вносителят определя като правомощие, упражнявано „при условията на оперативна самостоятелност, а не на обвързана компетентност.“ Поддържа също, че преценката „дали и кога да приеме окончателен текст на международен договор (дали да приеме присъединяване към международен договор/одобряване на устав на такава организация) и съответно да го предложи на Народното събрание за ратификация“ е изцяло в компетентността на Министерския съвет.

Конституционният съд, за да се произнесе по допустимостта на искането, съобрази следното:

Искането е направено от субект на инициатива съгласно чл. 150, ал. 1 от Конституцията.

Предмет на искането е установяване на противоконституционност на решение на Народното събрание, което е правомощие на Конституционния съд по чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията. По искане с такъв предмет Конституционният съд не се е произнасял с решение или с определение за неговата недопустимост, поради което не е налице отрицателната процесуална предпоставка по чл. 21, ал. 6 ЗКС.

Искането е съобразено с изискуемите от чл. 17, ал. 1 и 2 ЗКС и чл. 18, ал. 1 и 2 от Правилника за организацията на дейността на Конституционния съд (ПОДКС) форма и реквизити.

Конституционният съд приема, че при тези данни искането следва да бъде допуснато за разглеждането по същество.

На основание чл. 20а, ал. 1 ПОДКС Съдът приема, че с оглед предмета на направеното искане следва да конституира като заинтересувани институции Народното събрание, президента на Република България, министъра на правосъдието и министъра на външните работи, които да представят становище по делото.

Съдът намира, че на основание чл. 20а, ал. 2 ПОДКС следва да бъде отправена покана да предложат становище по предмета на делото следните организации: Българската асоциация по международно право, Българската асоциация за европейско право и Съюза на юристите в България.

На основание чл. 20а, ал. 3 ПОДКС следва да бъдат поканени да дадат писмено правно мнение по предмета на делото следните изтъкнати специалисти от науката и практиката: проф. д-р Благой Видин, проф. д-р Даниел Вълчев, проф. д-р Емилия Друмева, проф. д-р Пенчо Пенев, проф. д-р Пламен Киров, проф. д-р Снежана Начева, доц. д-р Боряна Мусева, доц. д-р Иван Стойнев, доц. д-р Мариета Рабохчийска и доц. д-р Христо Христов.

По изложените съображения и на основание чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията и чл. 19, ал. 1 ЗКС, Конституционният съд

О П Р Е Д Е Л И:

Допуска за разглеждане по същество искането на Министерския съвет на Република България за установяване на противоконституционност на Решение за задължаване на Министерския съвет да внесе в Народното събрание Проект на Закон за ратифициране на присъединяването на Република България като държава основателка към Устава на Съвета за мира, създаден по инициатива на САЩ, прието от Народното събрание на 13.03.2026 г. (обн. ДВ, бр. 28 от 2026 г.).

Конституира като заинтересувани институции по делото: Народното събрание, президента на Република България, министъра на правосъдието и министъра на външните работи, на които да се изпратят преписи от искането и от определението, като им предоставя 30-дневен срок от уведомяването да представят писмено становище по предмета на делото.

Отправя покана да дадат становище в същия срок до: Българската асоциация по международно право, Българската асоциация за европейско

право и Съюза на юристите в България, на които да се изпратят преписи от искането и определението.

Отправля покана до: проф. д-р Благой Видин, проф. д-р Даниел Вълчев, проф. д-р Емилия Друмева, проф. д-р Пенчо Пенев, проф. д-р Пламен Киров, проф. д-р Снежана Начева, доц. д-р Боряна Мусева, доц. д-р Иван Стойнев, доц. д-р Мариета Рабохчийска и доц. д-р Христо Христов, на които да се изпратят преписи от искането и от определението, като им предоставя 30-дневен срок от уведомяването да дадат писмено правно мнение по предмета на делото.

Препис от определението да се изпрати на вносителя на искането, който в 30-дневен срок може да представи допълнителни съображения.

Председател: Павлина Панова